

[OPIEKUNOW *ai*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w opieka oraz -ow-).

sg f N opiekunowa. ◇ A opiekunowę. ◇ I opiekunową. ◇ L opiekunow(e)j. ◇ pl D opiekunowym.
◇ *A subst opiekunow(e).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

praw. Przymiotnik od „opiekun” ‘sprawujący przewidzianą prawem opiekę:

a. Spełniający funkcję opiekuna:

Wyrażenie: »osoba opiekunowa«: A ná ofłobę opiekunowę żadnego nakładu sierotá czynić niepowinien SzczerbSpecSax 284.

b. Należący do opiekuna: *Opiekunowá máiętność iáko ielt obowiązkem síeroćie którą fye opieká GroicRejestr E4v; SzczerbSpecSax 285.*

c. Pochodzący od opiekuna: *o co [oszukanie, przyczynę do szkody itd.] [kárzyć mogą/ y potomkowie sierocy/ y przeciwko opiekunowym potomkom. SzczerbSpecSax 284.*

d. Popelniony, uczyniony przez opiekuna: *iefliby fie iáka szkodá itálá zá niedbáłością opiekunowá/ powinien iá nágrodzić SzczerbSpecSax 144 (Linde), 284.*

Cf [OPIEKALNICZY], OPIEKUŃSKI

MK